

Syv og tyvende Møde.

Torsdagen den 18de December 1890, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Folketingets Formand har jeg i Gaar modtaget oversendt til Landstinget Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i de om den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole gældende Lovbestemmelser, for at Sagen kan fremmes her. Lovforslaget er jo, som jeg bebudede, netop fremkommet den Dag, vi ventede at fine faa det. Det blev straks i Gaar omdelt, saa at første Behandling efter Forretningsordenen kan foretages paa Lørdag.

Paa de Herrers Bladser ere omdelte Forslag til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, Forslag til Lov om Styrmands-eksamen, Forslag til Lov om Eksamen for Maskinister, Forslag til Lov om Tillæg til og Forandring i Sagtlov paa Færøerne af 9de Februar 1854 og Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Lov af 3dje Maj 1860 om Brændevinshandel og Brændevinsubskøntning paa Færøerne, alle Forslag i den Skikkelse, hvori de vedtoges ved anden Behandling her i Tinget.

Desuden er omdelt Vædringsforslag til tredje Behandling af Forslag til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lyndeloven.

(2den Behandling findes i Tidendeu Sp. 582 ff.)

Der var til denne Behandling intet Vædringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhedattes til Forhandling.

Th. Nielsen: Inden Lovforslaget forlader dette Ting, ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger. — Den offentlige Mening har vistnok længe været paa det rene med, at man trænger til at faa Forholdet om Fæstemands- og Kommissiønevirkksomheden løsbunden. Det kan ikke nægtes, at man om de to Ting kan sige, at de drives ikke saa sjælden i temmelig udstående Former. Der har flere Gange og med Rette været klaget over, at der er en usund Indvandrings til Kjøbenhavn og de store Købstæder, og den er netop til Dels foranlediget ved Fæstemands- og Kommissiønevirkksomheden, der ofte staa i temmelig intim Forbindelse med hinanden. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvorledes de ved deres Reklamer, store Uvertisementer og Cirkulærer, som de kaste ud over Landet, lede og lokke Folk her ind, efter at Forholdene i det hele i Lyndeloven er blevne løsere. Enhver af os har sagtens sine Erfaringer i saa Henseende og veed, hvorledes Folk blive blokkede og blokkede, naar de komme her ind, saaledes at de tilsidst staa nøgne og hjælpeløse. At Fæstemandsvirkksomheden er saa godt som ureguleret, og Kommissiønevirkksomheden i saa Henseende har udøvet en uheldig Indflydelse, derom ere vel alle enige, og alle ere vel derfor ogsaa enige om, at der trænges til et Tillæg til Lyndeloven til at regulere navnlig det ene af disse Forhold, nemlig Fæstemandsvirkksomheden. Den højtærede Justitsminister har endogfaa anset det for saa nødvendigt at faa dette Forhold ordnet, at han har udtaget dette Tillæg til Lyndeloven af et større Lovarbejde, som tidligere har været fremsat i Rigsdagen. Sagen har staaet paa Dagsordenen i Rigsdagen siden 1882. Uagtet altsaa alle erkende Nødvendigheden af at faa Forholdet løsbundet og lovordnet, er det dog ikke hidtil lykkedes, trods de ikke faa Forslag, der have været fremme, at naa en Enighed om denne Sag. Jeg tør vel antage, at det i ikke ringe Grad ligger i, at de forskellige Partier, der have fremsat Forslag, have snart til den ene, snart til den anden Side taget et mere ensidigt Sigte. Man har ikke taget alle de Forhold med ved sine Forslag, som fortjene at komme i Betragtning.

Ministerens Forslag, som foreligger væsentlig uforandret, som det har været fremsat i en Række af Aar, kan vel næppe vente at blive til Lov i den Form, hvori det her foreligger. Maaſte ligger det noget i, at Ministeren lægger en større Vægt paa eller har større Tro til Autoriteterne end den, visse andre Sider af Lovgivningsmagten have. Jeg har med stor Interesse gennem-